

Sygn. akt I Ns 428/17

POSTANOWIENIE

Dnia 1 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Suchej Beskidzkiej I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Kazimierz Firlej

Protokolant: sekretarz sądowy Katarzyna Boczek

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2018 roku w Suchej Beskidzkiej na rozprawie

sprawy z wniosku W. K.

z udziałem B. K.

o stwierdzenie nabycia spadku po M. K.

postanawia:

1. stwierdzić, że spadek po M. K. córce W. i A., zmarłej w dniu 31 sierpnia 2015 roku w M., ostatnio zamieszkałej w S., na podstawie testamentu własnoręcznego z dnia 31 maja 1999 roku, nabyli synowie: W. K. i B. K., dzieci T. i M. – po 1/2 części;
2. stwierdzić, że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.

Sygn. akt I Ns 428/17

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 1 marca 2018 r., sygn. akt I Ns 428/17

We wniosku z dnia 30 listopada 2017 r. (k. 2) wnioskodawca W. K. wniósł o stwierdzenie nabycia spadku po M. K., zmarłej w dniu 31.08.2015 r. w M., przed śmiercią zamieszkałej w S.. Wnioskodawca podał, iż spadkodawczyni była rozwiedziona, a związek małżeński zawierała tylko raz oraz posiada dwoje dzieci: wnioskodawcę W. K. i uczestnika B. K.. W ostatecznie sprecyzowanym stanowisku na rozprawie w dniu 1 marca 2018 r. (k. 36/2) wnioskodawca wniósł o stwierdzenie nabycia spadku na podstawie testamentu z dnia 31.05.1999 r. i nie oświadczył, iż nie liczy kosztów.

W ostatecznie sprecyzowanym stanowisku również na rozprawie w dniu 1 marca 2018 r. uczestnik B. K. oświadczył, iż przychyła się do wniosku wnioskodawcy i nie liczy kosztów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Spadkodawczyni M. K. zmarła w dniu 31 sierpnia 2015 r. w M., a ostatnio stale zamieszkiwała w S.. Spadkodawczyni zawierała związek małżeński jeden raz. W chwili śmierci była rozwiedziona. Spadkodawczyni posiadała dwoje dzieci: W. K. oraz B. K., innych dzieci nie posiadała. Żaden ze spadkobierców nie zrzekł się spadku, nie odrzucił go, nie został uznany za niegodnego dziedziczenia, nie sporządzono aktu poświadczenia dziedziczenia ani nie toczyło się do tej pory postępowanie o stwierdzenie nabycia spadku po spadkodawczyni.

Dowód: odpis skrócony aktu urodzenia W. K. (k. 4), odpis skrócony aktu zgonu M. K. (k. 5), odpis skrócony aktu urodzenia B. K. (k. 17), zapewnienie spadkowe W. K. i B. K. (k. 14/2).

Spadkodawczyni M. K. sporządziła testament własnoręczny z dnia 31 maja 1999 r. w którym oświadczyła, iż mieszkanie własnościowe na O.. (...) (...)(...) wraz z wkładem mieszkaniowym zapisuje synowi B. K., a pozostały majątek zapisuje w równej części każdemu z synów. Żaden z następców prawnych spadkodawczyni nie zna powodów, które mogłyby świadczyć o nieważności powołanego testamentu.

Dowód: testament spadkodawcy z dnia 31.05.1999 r. (k. 12).

Lokal mieszkalny nr (...) na obecnym O.. (...) S. w S. został przydzielony M. K. decyzją z dnia 19.01.1988 r. Umową z dnia 10.02.2010 r. spadkodawczyni darowała uczestnikowi B. K. spółdzielcze własnościowe prawo do wyżej opisanego lokalu.

Dowód: przydział lokalu mieszkalnego nr (...) (k. 29), umowa darowizny z dnia 10.02.2010 r. (30- 32).

Powyższe ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie we wszystkich przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej rozstrzygnięcia. Dowody te nie były kwestionowane przez żadną ze stron, a i Sąd nie powziął wobec nich wątpliwości w zakresie ich wiarygodności.

Sąd pominął dowód z opinii biegłego celem oszacowania udziałów spadkobierców testamentowych na podstawie testamentu z dnia 31.05.1999 r. jako zbędny w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 926 § 1 k.c. powołanie do spadku wynika z ustawy albo z testamentu. Z kolei, zgodnie z treścią art. 949 § 1 k.c. spadkodawca może sporządzić testament w ten sposób, że napisze go w całości pismem ręcznym, podpisze i opatrzy datą.

Na gruncie niniejszej sprawy, przy uwzględnieniu ostatecznych stanowisk uczestników, bezspornym było, iż spadkodawczyni M. K. sporządziła w dniu 31.05.1999 r. testament holograficzny. Żaden z uczestników nie kwestionował również jego ważności. Sąd także nie stwierdził okoliczności, które mogłyby świadczyć o nieważności wskazanego testamentu. Został on sporządzony w ustawowo przewidzianej formie. Jednocześnie, brak było podstaw do uznania, aby wskazane oświadczenie ostatniej woli spadkodawczyni dotknięte było wadą, powodującą nieważność tego testamentu.

We wskazanym testamencie spadkodawczyni oddzielnie rozdisponowała przysługującym jej spółdzielczym własnościowym prawem do lokalu mieszkalnego nr (...) na O.. (...)S., który to lokal „zapisła” synowi, a do pozostałego majątku powołała obu synów w równych częściach. Mając jednak na uwadze, iż w dniu 10.02.2010 r. spadkodawczyni darowała swojemu synowi B. K. wskazane spółdzielcze własnościowe prawo do wskazanego lokalu, należało przyjąć, iż do obecnie pozostałego majątku spadkowego spadkodawczyni powołała obu synów w częściach równych. Z uwagi na powyższe, na podstawie powołanych przepisów, Sąd orzekł jak w pkt. 1 sentencji postanowienia.

W pkt. 2 sentencji postanowienia Sąd orzekł o kosztach na ogólnej zasadzie, określonej w art. 520 § 1 k.p.c